

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Sind (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Sind", i Knudsen, Jakob: *Sind*, udg. af Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 115. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj02val-shoot-idm140237361420272/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Sind

Forbudsforetningen, og De sparede at søge mig. Og saa kunde vi ovenikjøbet blive ved med at være Venner. Det er der vist flere end mig, der ønsker.»

«Nej, det vil A int.»

«Ja, se saa behøver vi it at føre længere Passtiar; saa vil De jo have Krig, og saa skal De ogsaa faa den!»

Man rejste sig. Fuldmægtigen højede sig frem forat slaa Cigar-Asken af paa Kakkelovnspladen, og stødte under denne Bevægelse temmelig haardt til Anders med sine kantede Skuldre, — uden at gjøre Undskyldning. Og da Anders i dette Øjeblik kun var eet eneste mægtig: at slaa ham ned, slaa ham fordærvet, — maatte han tie stille dertil. —

Havde blot ikke Gjatrid været! — Men nu *kunde* han ikke gaa hjem straks. — De to andre begav sig ind i Dagligstuen. Han blev staaende et Øjeblik ude i Entreen. Lidt efter gik han ud i Gaarden og drev omkring bagved Sydgavlen, hvor man ikke kunde sees fra Vinduene. Her fandt Niels ham.

«Jeg vidste it, hvor Du blev af. Saa vilde jeg ud at søge efter Dig, skjønt jeg troer it, Fa' saae rigtig mildt til det.»

«Ja, hvis I vil tage efter, hvad jere Forældre seer mildt eller surt til, — saa faar A nu int Gjatrid, og Du faar int Kirstine.»

«Aa, hvis jeg blot var hel sikker paa Kirstine selv,» sagde Niels, «saa —»

«Imorgen kommer Øvrigheden til Bjerregaarden og vil forbyde mig at hindre Din Fæder i hans Kjæltringestreger —»

Niels stod og saae meget betænkelig ud, men sagde ingen Ting. —

I det samme hørte de Fuldmægtigens snurrende Stemme omme fra Gaarden, og umiddelbart derefter kom han, Gjatrid og Kirstine frem omkring Hjørnet af Gavlen.

«Nej, vi skal see at faa Baaden igjennem Kanalen ud i Aaen, — der maa jo være meget Vand efter Regnen,» sagde Fuldmægtigen — visnok til Gjatrid.

Næsten i det samme stod Kirstine foran Anders og sagde hurtigt og hviskende: «Skal vi int gaa hjem, Anders, skal vi int gaa hjem? Han vil have os ud at sejle med sig.»

Fuldmægtigen og Gjatrid var allerede ved Dammen, hvor Baa-